

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 23 d'octubre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. I.R.M. va presentar davant de l'Hble. Batllia demanda laboral contra la societat D. SL, en reclamació de la quantitat de 5.862,80 € més els interessos legals corresponents en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i fet de forma indeguda (1.516,39 €); de preavis (506,56 €); de compensació econòmica (759,85 €); de salari del mes de gener del 2006 (1.080 €); i de prima especial (2.000 €).

La societat D. SL es va oposar a totes les pretensions de l'actor, contestant que mai l'empresa va acomiadar al treballador, sinó que es va produir un desistiment unilateral del mateix del seu lloc de treball; i que l'empresa va abonar al Sr. I.R.M. tot el que havia de percebre.

Per sentència de data 10/04/08, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlle, secció civil, estimant parcialment la demanda de l'agent, va condemnar a la societat D. SL a satisfer al Sr. I.R.M. la suma de 1.435,44 €, més els interessos legals a comptar de la fermesa de la resolució; i a pagar les costes processals.

Contra aquesta resolució el Sr. I.R.M. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre limita el seu recurs a la desestimació de dos conceptes laborals deguts, concretament el salari corresponent al mes de gener de 2006 i la prima de 2.000 € no abonada.

El Sr. I.R.M. va començar a treballar pel compte de la societat D. SL al mes de juny del 2006, en qualitat de pintor. El dia 24/12/05, el Sr. I.R.M. va marxar de vacances i va tornar el dia 15/01/07, data a la qual es va resoldre la relació laboral.

És pacífic que el període de vacances per festivitats nadalenques començaven el dia 24/12/05 i finalitzaven el dia 08/01/06; no gensmenys el Sr. I.R.M. pretén que va demanar a l'empresari, poder allargar les seves vacances fins el dia 15 de gener i que se li va donar permís. Pertoca al demandant provar les seves al·legacions i per tant que l'empresa va atorgar al Sr. I.R.M. una setmana més de vacances que els altres companys de feina. En el cas d'autes força és de constatar que no existeix el més mínim element de prova al respecte. No és cert, que el Sr. A.O.R., company de feina de l'actor, va declarar que abans de marxar de vacances de Nadal el Sr. I.R.M. va demanar permís per tornar una setmana més tard, sinó que només ha manifestat que sap que el recurrent va parlar d'alguna cosa amb l'empresari, però desconeix de què. Per tant, l'existència d'un permís atorgat al Sr. I.R.M. per realitzar una setmana més de vacances, descansa únicament en les afirmacions del treballador, ço que no pot constituir una prova enfront del fet invocat. S'ha doncs de considerar que del dia 9 de gener fins el dia 15 de gener del 2006, el Sr. I.R.M. no va treballar per l'empresa atès que no es va reincorporar a la feina al final del període de vacances; i en conseqüència no pot demanar cap pagament de salari pel referit període. Atès que el període de vacances del final de l'any 2005, varen ésser liquidades al treballador, com es desprèn del butlletí de salari del mes de desembre del 2005, s'ha de confirmar la resolució recorreguda sobre aquest punt del litigi.

Respecte a la prima excepcional de 2.000 € relativa als treballs de pintura de l'obra la Devesa de CANILLO, no està demostrat que l'empresa va dir al Sr. I.R.M., que si les obres de la Devesa de CANILLO s'acabaven abans d'una data determinada, el recompensaria amb una prima de

2.000 €. No obstant això, l'empresa sosté que aquesta data corresponia al final del mes d'octubre del 2005; en canvi el treballador pretén que era abans de les vacances nadalenques.

Dels testimoniatges dels Srs. J.I.A. i A.O.R. se'n desprèn que les referides obres es van prolongar fins al mes de febrer o de març del 2006, molt més enllà que el 25 d'octubre del 2005 o de les vacances nadalenques. A més a més, el Sr. J.I.A. ha confirmat que els treballs s'havien d'acabar al mes d'octubre del 2005. Les certificacions dels treballs facturats entre el mes de juny i desembre del 2005 no són suficients per descartar les declaracions concordants dels Srs. J.I.A. i A.O.R., i per conseqüent s'ha doncs de constatar que el Sr. I.R.M. no prova de manera suficient que no tan sols, la prima excepcional estava condicionada a la formalització de l'obra abans de les vacances nadalenques, sinó que l'obra es va acabar en aquell moment. Per tant la seva reclamació al respecte no pot prosseguir.

La desestimació del recurs suposa haver d'imposar les costes processals a causa de la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. I.R.M.;

Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlle, de data 10/04/08, en tots els seus extrems;

Condemnar al Sr. I.R.M. al pagament de les costes processals de 2a instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-